

Joi, 7 aprilie 2011

64. își reafirmă angajamentul de a-și exercita în continuare dreptul de control parlamentar asupra modului de implementare a PEV, inclusiv prin organizarea unor dezbateri periodice cu Comisia privind aplicarea IEPV; salută consultările extinse realizate de Comisie și SEAE cu privire la revizuirea PEV și speră că SEAE și Comisia vor garanta și consultarea sistematică și integrală a Parlamentului în ceea ce privește pregătirea documentelor relevante, cum ar fi planurile de acțiune în cadrul PEV; de asemenea, solicită ca Parlamentul să aibă acces la mandatele de negociere pentru toate acordurile internaționale în curs de a fi încheiate cu țările partenere PEV, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, care prevede că Parlamentul trebuie să fie informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii;

*

* *

65. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Serviciului European de Acțiune Externă, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor PEV și Secretarului General al Uniunii pentru Mediterana.

Utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și Orientul Mijlociu

P7_TA(2011)0155

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la utilizarea violenței sexuale în conflictele din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu

(2012/C 296 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind situația din Republica Democrată Congo și violul - crimă de război ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cea de-a zecea aniversare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la situația din Egipt ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2011 referitoare la vecinătatea sudică, în special Libia ⁽⁵⁾,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, în numele Uniunii Europene, referitoare la Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor, 25 noiembrie 2010,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, în numele Uniunii Europene, referitoare la Ziua Internațională a Femeii, 8 martie 2011,

⁽¹⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 83.

⁽²⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0095.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948,
- având în vedere Rezoluțiile 1325 (2000) și 1820 (2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, precum și Rezoluția 1888 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU privind violența sexuală împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat,
- având în vedere numirea în martie 2010 a unui Reprezentant Special al Secretarului General al ONU pentru combaterea violenței sexuale în conflicte, precum și noul organism al ONU dedicat problematicii de gen (UN Femei),
- având în vedere orientările UE privind violența și discriminarea împotriva femeilor și a fetelor, precum și orientările UE privind copiii și conflictul armat,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984 și Declarația 3318 a Adunării Generale a ONU privind protejarea femeilor și copiilor în situații de urgență și în conflicte armate din 14 decembrie 1974, în special punctul 4, la care se solicită luarea de măsuri eficiente împotriva persecuției, torturii, violenței și tratamentului degradant față de femei,
- având în vedere dispozițiile instrumentelor juridice ale Organizației Națiunilor Unite în domeniul drepturilor omului și în special cele referitoare la drepturile femeii, precum Carta ONU, Declarația universală a drepturilor omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, precum și cele privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția pentru combaterea traficului de ființe umane și a exploatării prostituției, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și protocolul său opțional, precum și Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante și Convenția din 1951 privind statutul refugiaților,
- având în vedere alte instrumente ale ONU referitoare la violența împotriva femeilor, precum Declarația și programul de acțiune de la Viena din 25 iunie 1993, adoptat de Conferința Mondială pentru Drepturile Omului (A/CONF. 157/23), și Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 (A/RES/48/104),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 12 decembrie 1997 intitulată „Prevenirea criminalității și măsuri de justiție penală pentru a elimina violența împotriva femeilor” (A/RES/52/86), Rezoluția din 18 decembrie 2002 intitulată „Conclucrarea în vederea eliminării crimelor comise împotriva femeilor în numele onoarei” (A/RES/57/179) și Rezoluția din 22 decembrie 2003 intitulată „Eliminarea violenței domestice împotriva femeilor” (A/RES/58/147),
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptată în cadrul celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile la 15 septembrie 1995, precum și rezoluțiile Parlamentului din 18 mai 2000 referitoare la urmările date Platformei de acțiune de la Beijing ⁽¹⁾, din 10 martie 2005 referitoare la urmările date celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile - Platforma de acțiune (Beijing + 10) ⁽²⁾ și din 25 februarie 2010 privind Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 19 decembrie 2006 intitulată „Intensificarea eforturilor de eliminare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor” (A/RES/61/143), precum și Rezoluțiile 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea,

⁽¹⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

⁽²⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽³⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 11.

Joi, 7 aprilie 2011

- având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale adoptat în 1998, în special articolele 7 și 8, în care violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcinile forțate și sterilizarea forțată sau orice formă de violență sexuală sunt definite drept crime împotriva umanității și crime de război și echivalente cu o formă de tortură și o crimă gravă de război, fie că aceste acte sunt sau nu comise în mod sistematic în timpul conflictelor internaționale sau interne,

- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât femeile au participat activ la mișcările pentru democratizare, drepturi și libertate din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu;

- B. întrucât regimurile aflate la putere în Libia și Egipt au recurs la agresiuni sexuale ca mijloc de luptă în aceste revoluții, persecutând femeile și vizând, în special, vulnerabilizarea acestora;

- C. întrucât violența sexuală pare a fi utilizată ca metodă de intimidare și de umilire a femeilor, inclusiv în taberele de refugiați, și întrucât vidul de putere creat poate duce la deteriorarea drepturilor femeilor și ale fetelor;

- D. întrucât Iman al-Obeidi, o femeie din Libia, care a declarat reporterilor într-un hotel din Tripoli că a fost victima unui viol în grup și a unor abuzuri din partea soldaților, a fost închisă la data de 26 martie 2011 într-un loc necunoscut și este acum dată în judecată pentru defăimare de către bărbații pe care îi acuză de viol;

- E. întrucât femeile care au participat la protestele din Egipt susțin că au fost supuse unor teste de virginitate de către soldați, fiind înconjurate în Piața Tahrir în data de 9 martie 2011 și supuse apoi torturii și violului, „testele de virginitate” fiind desfășurate și fotografiate în prezența unor soldați de sex masculin; întrucât unele femei vor fi aduse în fața tribunalelor militare pentru că testul de virginitate s-a dovedit a fi negativ, iar altele au fost amenințate cu acuzații de prostituție;

- F. întrucât, atunci când constituie o practică larg răspândită și sistematică, violul și sclavia sexuală sunt recunoscute, în temeiul Convenției de la Geneva, drept crime împotriva umanității și crime de război, care ar trebui judecate de Curtea Penală Internațională (CPI); întrucât și violul este acum recunoscut drept un element al crimei de genocid, atunci când este comis cu intenția de a distruge, parțial sau total, un grup anume vizat; întrucât UE ar trebui să sprijine eforturile ce vizează eliminarea impunității pentru autorii actelor de violență sexuală îndreptate împotriva femeilor și copiilor;

- G. întrucât s-a dovedit că există un impact disproporționat și singular al conflictelor armate asupra femeilor; întrucât rolul femeilor în consolidarea păcii și prevenirea conflictelor ar trebui să fie întărit, iar femeile și copiii din regiunile afectate de războaie și conflicte ar trebui să beneficieze de o protecție mai bună, prin intermediul participării, prevenirii și al protecției;

- H. întrucât implementarea angajamentelor cuprinse în Rezoluțiile 1820, 1888, 1889 și 1325 ale Consiliului de Securitate al ONU reprezintă o problemă comună și responsabilitatea tuturor statelor membre ale ONU, indiferent dacă acesta este vorba de state afectate de conflicte, de state donatoare sau dintr-o altă categorie; întrucât trebuie atrasă atenția, în acest context, asupra adoptării în decembrie 2008 a orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și a fetelor și a orientărilor UE privind copiii și conflictul armat, precum și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora, care constituie un semnal politic clar al faptului că aceste chestiuni sunt priorități ale Uniunii,

Joi, 7 aprilie 2011

1. solicită Comisiei și guvernelor statelor membre să se opună cu fermitate recurgerii la agresiuni sexuale, la intimidare și la persecutare împotriva femeilor din Libia și Egipt;
2. condamnă cu fermitate testele de virginitate impuse cu forța de armata egipteană unor participante la proteste, arestate în Piața Tahrir, și consideră că această practică este inacceptabilă, fiind echivalentă cu o formă de tortură; solicită Consiliului Militar Suprem din Egipt să ia măsuri imediate pentru a pune capăt acestui tratament degradant și să se asigure că toate forțele militare și de securitate sunt clar informate că tortura și alte rele tratamente, inclusiv testele de virginitate, nu vor fi tolerate și vor face obiectul unor anchete riguroase;
3. solicită autorităților din Egipt să ia măsuri urgente pentru a pune capăt actelor de tortură, să ancheteze toate cazurile de abuz împotriva demonstranților pașnici și să nu mai trimită civili în fața tribunalelor militare; este foarte preocupat de rapoarte ale organizațiilor de apărare a drepturilor omului în care se afirmă că minori au fost arestați și condamnați de tribunale militare;
4. recomandă demararea unei anchete independente pentru ca autorii acestor acte să răspundă pentru ele, în special în ceea ce privește crimele în sensul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale comise de Muammar Gaddafi; consideră că cei găsiți vinovați de astfel de acte trebuie aduși în fața justiției, iar femeile care au denunțat astfel de abuzuri trebuie protejate de represalii;
5. subliniază că orice persoană ar trebui să aibă dreptul de a-și exprima opiniile cu privire la viitorul democratic al țării sale fără a fi închisă, torturată sau supusă unor tratamente degradante și discriminatorii din această cauză;
6. este convins că schimbările care au loc în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu trebuie să contribuie la eliminarea discriminării împotriva femeilor și la participarea lor deplină în cadrul societății, de pe poziții egale cu bărbații, în sensul respectării Convenției ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW);
7. subliniază că drepturile femeilor în general trebuie garantate în noile structuri democratice și juridice ale acestor societăți;
8. subliniază că trebuie recunoscut rolul femeilor în cursul revoluțiilor și în procesele de democratizare, însă insistă asupra amenințărilor specifice cu care se confruntă acestea și subliniază necesitatea de a le sprijini și de a le apăra drepturile;
9. solicită statelor membre ale UE să promoveze de o manieră activă și pe termen lung, atât la nivel politic, cât și financiar, punerea deplină în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU și crearea la nivel european a instituțiilor și a mecanismelor de control prevăzute de aceasta; de asemenea, solicită Națiunilor Unite să asigure punerea în aplicare a rezoluției la toate nivelurile internaționale;
10. subliniază că măsurile aferente politicii europene de vecinătate trebuie să acorde prioritate drepturilor omului, ca parte integrantă a procesului de democratizare, și subliniază necesitatea de a împărtăși experiența UE cu privire la politica în materie de egalitate și la combaterea violenței de gen;
11. evidențiază necesitatea de a implementa principiul egalității dintre femei și bărbați și de a sprijini acțiuni specifice, astfel încât să se asigure o abordare eficace și sistematică în materie de egalitate în țările PEV; îndeamnă guvernele și societatea civilă să mărească gradul de integrare socială a femeilor, inclusiv prin combaterea analfabetismului în rândul femeilor și prin promovarea ocupării forței de muncă feminine și a independenței financiare a femeilor, pentru a asigura o prezență semnificativă a acestora la toate nivelurile; subliniază faptul că egalitatea trebuie să devină parte integrantă a procesului de democratizare și că, pe lângă aceasta, educația pentru femei și fete, inclusiv sensibilizarea cu privire la drepturile lor, ar trebui să fie o prioritate

Joi, 7 aprilie 2011

12. solicită Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant, SEAE și Comisiei să abordeze ca subiecte de prim-plan în convorbirile cu țările PEV din sud prioritățile politice ale UE, și anume abolirea pedepsei cu moartea, respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor femeii, respectarea libertăților fundamentale și ratificarea unei serii de instrumente juridice internaționale, printre care Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și Convenția din 1951 privind statutul refugiaților;

13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Raportul anual al BEI pentru 2009

P7_TA(2011)0156

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Grupului BEI pentru 2009 (Raportul privind activitatea și responsabilitatea corporativă, Raportul financiar și Raportul statistic),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2010 referitoare la Raportul anual al Băncii Europene de Investiții pentru 2008 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2009 referitoare la rapoartele anuale ale Băncii Europene de Investiții și Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru 2007 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru control bugetar (A7-0073/2011),

Noul statut al BEI

1. salută schimbările aduse de Tratatul de la Lisabona, care permit o mai mare flexibilitate a activităților de finanțare ale BEI, inclusiv participări la capital drept completare a activităților uzuale ale băncii, posibilitatea de a crea filiale și alte entități, de a reglementa așa-numitele activități speciale și de a furniza o gamă mai largă de servicii de asistență tehnică, precum și consolidarea Comitetului de audit;
2. reamintește modificările aduse de Tratatul de la Lisabona, clarificând obiectivele BEI privind finanțarea în țările terțe, care trebuie să sprijine principiile esențiale de interacțiune a UE cu lumea întreagă, menționate la articolul 3 alineatul (5) din TUE și care, beneficiind de garanție, trebuie să sprijine obiectivele acțiunilor externe ale UE menționate la articolul 21 din TUE;

⁽¹⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 135.

⁽²⁾ JO C 117E, 6.5.2010, p. 147.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.